

Dystra rapporter från verkligheten där ute

Samlade av Lennart Bratt

Alltför många är de exempel på att våra finaste ängsmarker har använts som praktiska ytor för upplag av grushögar, ledningsstolpar eller allsköns bråte. Växtlokaler i andra miljöer löper också ständig risk att förödhas av dikningar, vägdragningar och förstås av hänsynslöst skogsbruk. Värst hittills är nog det öde som drabbade lokalen för dvärgglåbräken vid Schisshyttan i Smedjebackens kommun. Efter att 163 exemplar hade räknats in 2017 kom följande lakoniska kommentar 2019: Inga plantor. All vegetationen nyligen bortskrapad på hela området i samband med vägdikning. Eller kanske ett exempel från förhistorien då vitsippsranunkeln vid Njupesjär lär ha "utrotats av turister" är av liknande klass.

Bengt Oldhammer beskriver de öden som har drabbat ett par av Orsas finaste ängsmarker i det följande.

Grafskänget. En skogsmaskin skulle hämta fröträd och sneddade över ängens blötaste parti på ett par ställen.

I vintras körde en flismaskin sönder Wests änge i Kallmora. I ena

I ena fallet har vi ju fått förlåt och 5000 kr i ersättning, men vi fick skotta igen ”dikena” själva vilket tog sin rundliga tid, kommenterar Bengt.

Från Gunnas Hagelin i Gulleråsen kom följande bild med texten: ”2017 hittade vi ett snyggt bestånd med guckusko i Dalbyn. Jag hade ingen kamera den gången heller men var tillbaka en vecka senare. Då såg det ut som på den bifogade bilden. Jag visade bilden vid ett floraföredrag i Ore på hösten. Den förorsakade en del harmsna kommentarer”.

— Ж —

Ett stolt strandnära gråalkärr, numera efter huggning och tippning degraderat till att husera en mångfald av vår floras oönskade uslingar: jättebalsamin, kanadensiskt gullris, blomsterlupin, videkornell, knäckepil, praktlysing, kirskaål och ett spireasnår. Markägare till förgrunden: Falu kommun.

Eller: Är detta bara ännu en av otaliga mänskliga spridningskällor av arter som med tiden accepteras och ses som naturliga inslag i vår natur?